

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, zast. prof. JUDr. Janem Křížem, CSc., advokátem se sídlem Rybná 678/9, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2014, č. j. 13916-40/2010-ERU, ve znění opravného usnesení ze dne 27. 2. 2014, č. j. 13916-45/2010-ERU, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Zdeněk – Sun s.r.o.**, se sídlem Kollárova 1229, Veselí nad Moravou, zast. JUDr. Pavlem Gazárkem, advokátem se sídlem Blatnice pod Svatým Antonínkem 462, v řízení o kasační stížnosti žalovaného a osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 5. 2016, č. j. 62 A 71/2014 – 544,

t a k t o :

Kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadla osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým bylo k žalobě nejvyššího státního zástupce zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2014, č. j. 13916-40/2010-ERU, ve znění opravného usnesení ze dne 27. 2. 2014, č. j. 13916-45/2010-ERU (dále jen „rozhodnutí o udělení licence“). Rozhodnutím o udělení licence jí byla udělena licence č. 111018048 na výrobu elektřiny na dobu 25 let.

[2] Stěžovatelka navrhla, aby její kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Jejím jediným zdrojem příjmů jsou platby za dodanou elektrickou energii. K návrhu na přiznání odkladného účinku doložila dva znalecké posudky. Uvedla, že výstavba fotovoltaické elektrárny byla financována prostřednictvím bankovního úvěru od společnosti COMMERZBANK ze dne 4. 11. 2010 ve výši 553 200 000 Kč (dále jen „bankovní úvěr ze dne 4. 11. 2010“). Dále získala zápůjčky, jejichž nesplacená výše ke dni 30. 4. 2016 činila 79 784 000 Kč. Je zatížena dalšími závazky ve výši 20 380 000 Kč. Od společnosti COMMERZBANK získala termínovanou půjčku, u které nesplacený zůstatek ke dni 13. 6. 2016 činil 194 373 454,04 Kč (dále jen „termínovaná půjčka“).

[3] Z doložených daňových přiznání za roky 2011 – 2014 plyne, že jediným zdrojem splacení poskytnutých úvěrů, půjček a dalších závazků jsou platby za vyrobenou elektrickou energii. Zůstatky na bankovních účtech činily ke dni 15. 6. 2016 581 834,73 Kč

a 77,84 Kč. Dovodila, že je v podstatě nemožné prodat vybavení elektrárny jinak než pouze jako kovový odpad, jelikož výroba elektrické energie fotovoltaickými zařízeními není v České republice již podporována, a je tak „mrtvým“ podnikatelským odvětvím. Odkázala se při tom na znalecký posudek společnosti PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o. (dále jen „PwC“), který uvedl, že hodnota jejího majetku ke dni nabytí právní moci napadeného rozsudku krajského soudu je v případě ponechání rozhodnutí o udělení licence celkem 435 mil. Kč a v případě odejmutí rozhodnutí o udělení licence jen 93 mil. Kč. Napadeným rozsudkem v podstatě došlo ke zničení důvěry jejich obchodních partnerů a z tohoto důvodu je prakticky nemožné získat cizí zdroje za účelem odvrácení fatálních finančních dopadů. Přiznáním odkladného účinku nedojde k újmě žádným jiným osobám, jelikož kromě stěžovatelky nejsou žádné jiné osoby na svých právech dotčeny. K tomu odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Uzavírá, že v jejím případě je ohrožena samotná existence a zároveň přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Má právo na spravedlivý proces, což znamená, že ohroženému právu má být poskytnuta ochrana v době, kdy ještě taková ochrana má svůj reálný význam.

[4] Žalovaný se k návrhu na odkladný účinek vyjádřil tak, že není v rozporu s veřejným zájmem. Na dotaz soudu pak sdělil, že stěžovatelka nedisponuje žádnou další licenci k výrobě elektrické energie.

[5] Nejvyšší státní zástupce se k návrhu na přiznání odkladného účinku i přes výzvu nevyjádřil.

[6] Dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. [s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 - 128, shledal, že při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti podané osobou zúčastněnou na řízení proti rozhodnutí, kterým krajský soud rozhodl o žalobě podané nejvyšším státním zástupcem podle § 66 odst. 2 s. ř. s., je třeba vždy zkoumat, zda by výkon nebo jiné následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám, a to vše pak poměřovat s existencí důležitého veřejného zájmu.

[8] Nejvyšší správní soud tak v nynější věci jednak posoudil, zda stěžovatelka dostatečně tvrdila a prokázala, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a jednak posoudil, zda přiznání odkladného účinku nekoliduje s některým důležitým veřejným zájmem.

[9] Nejprve poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli s újmou, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám. Stěžovatelce se podařilo popsat a doložit,

pokračování

že výkonem nebo jinými právními následky rozsudku krajského soudu by utrpěla intenzivní újmu. Zrušení licence na základě napadeného rozsudku pro ni totiž může mít zásadní ekonomické dopady.

[10] Doložila, že výše nesplaceného zůstatku ke dni 13. 6. 2016 z bankovního úvěru od společnosti COMMERZBANK je 194 373 454,04 Kč, kde měsíční splátky jsou stanoveny na 5 399 262,61 Kč, a to zprávou od společnosti COMMERZBANK. Nejvyšší správní soud ovšem neuvěřil tvrzení, že termínovaná půjčka a bankovní úvěr ze dne 4. 11. 2010 jsou dvě rozdílné půjčky. Stěžovatelka nedoložila smlouvu o tvrzené termínované půjčce, neuvedla aktuální nesplacený zůstatek bankovního úvěru ze dne 4. 11. 2010 a zároveň dle doložených, auditorem ověřených příloh k účetním závěrkám za roky 2013 a 2014 odpovídá výše nesplacené části bankovního úvěru ze dne 4. 11. 2010 tvrzené částce 194 373 454,04 Kč. Dle bodu 12 příloh k účetním závěrkám z celkové jistiny 420 mil. Kč bylo splaceno celkem 64 791 tis. Kč v roce 2013 a stejná částka byla splacena i v roce 2014. Nesplacená částka 194 373 454,04 Kč pak odpovídá udržení obdobného tempa splácení bankovního úvěru ze dne 4. 11. 2010 ke dni 13. 6. 2016. V doložené příloze účetní závěrky za rok 2014 je uvedeno i stejné datum splatnosti, které je uvedeno v potvrzení o aktuálně nesplacené výši bankovního úvěru, kterou stěžovatelka označila za potvrzení o termínované půjčce. Tento závěr odpovídá i splátkovému kalendáři k bankovnímu úvěru ze dne 4. 11. 2010, který je uveden v příloze D znaleckého posudku společnosti PwC. Soud tuto špatně uvedenou informaci vyhodnotil jako nepozornost na straně zástupce stěžovatelky zřejmě v důsledku nepřesného překladu potvrzení COMMERZBANK, kde se hovoří o „Term Loan Facility“.

[11] Dále stěžovatelka uvedla, že výše jistiny ze smluv o zápůjčce s různými subjekty je zhruba 79 784 000 Kč. Dle znaleckého posudku společnosti ENACO, s.r.o., by prodejem elektrické energie v případě zachování licence měla v měsících červen – srpen tržby celkem 29 836 654 Kč. V případě odebrání licence by pak neměla tržby žádné. V období od září do prosince tohoto roku by při zachování licence měla tržby 15 641 802 Kč. Dle znaleckého posudku společnosti PwC by v případě odebrání licence klesla hodnota majetku stěžovatelky ze 435 mil. Kč na 93 mil. Kč. Za popsaného stavu se zdejší soud ztotožnil s tím, že zrušení licence jí znemožňuje pokračovat ve výrobě elektrické energie, která je hlavním zdrojem jejích příjmů, z nichž je hrazen úvěr, což může reálně způsobit její ekonomický zánik.

[12] Finanční prostředky na podporu obnovitelných zdrojů elektřiny jsou získávány z příspěvku na podporu výroby obnovitelných zdrojů zahrnutého v ceně elektrické energie pro koncové spotřebitele a dále z dotací finančních prostředků vybraných na podporu těchto zdrojů plynoucích do státního rozpočtu (§ 28 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Pokud jde o koncové odběratele, kteří hradí podporu výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů formou příspěvku provozovateli sítě, nelze s ohledem na mechanismus vyplacení této podpory očekávat, že by okamžitým výkonem napadeného rozsudku současně klesla koncovým odběratelům cena elektřiny o částku, která by stěžovatelce přestala být vyplácena. Avšak i pokud by k takovému poklesu došlo, újma jednotlivých odběratelů v podobě nepatrně vyšší ceny elektřiny by byla v porovnání s možnou likvidací stěžovatelky jako ekonomického subjektu relativně méně významná. Zásadním způsobem není dotčen ani provozovatel přenosové (distribuční) soustavy, neboť

cena elektřiny, za kterou ji vykupuje, je spolu s výše uvedeným příspěvkem zahrnuta v ceně pro koncového spotřebitele. K tomu srovnej obdobná usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2015, č. j. 5 As 95/2015 – 82, usnesení ze dne 20. 8. 2015, č. j. 9 As 173/2015 – 65, nebo usnesení ze dne 5. 11. 2015, č. j. 5 As 202/2015 – 85.

[13] Újma, která by stěžovatelce plynula z výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozsudku krajského soudu, je nepoměrně větší než újma, která by mohla vzniknout jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku.

[14] Dotčení veřejného zájmu na tom, aby byla provozována jen taková fotovoltaická elektrárna, na kterou byla vydána platná licence, za situace, kdy alespoň dle tvrzení stěžovatelky byla elektrárna dosud řádně provozována bez jakýchkoliv výtek příslušných orgánů, což žalovaný nijak nespороval, neshledal soud natolik závažné v porovnání s reálnou hrozbou zániku stěžovatelky za situace, kdy odkladný účinek je přiznán jen na omezenou dobu do doby rozhodnutí o věci samé.

[15] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že byly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatelky přiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. července 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu